

PILLANATKÉP

A kőfaragó

Évek óta renoválják a pesti Duna-part legpatinásabb épületét, az Országházat. Cserélik a homlokzaton azokat a kőpilléreket, amelyek a háború során megsérültek és azokat is, amelyekbe hét évtized alatt mélyen belemart az idő vasfoga. Az épülettömb dunai lábuzatánál, a Széchenyi rakparton rendezték be műhelyüket az építkezés nehéziparosai, a kőfaragók, akik közül egy negyven év körüli, csupaizom emberre tapad a tekintetem. Cirádás oszlop kiképzésének mértani rajzát teríti maga elé a kövezetre, ceruzájával gyors vázlatot készít, méreteket jegyez fel a netoszébe, aztán cigarettára gyújt.

Autók robognak el mellettünk és valamivel távolabb horgászok ülnek a Duna-parton. Rá se hederítenek a kőfaragóra, aki elnyomja félig szívott cigarettáját, acél mérőszalagot kotor elő a zsebéből, méréskéli az asztalnyi nagy mészkövet, végül nagyolni kezd.

Csattog a kalapács a véső nyelén és a behemót sziklatömb ütésről ütésre karcsúbbá formálódik. A kőfaragás mesterfogásaiban járatlan néző még nem láthatja a kőcsipkével díszített oszlopfőt, amely most születik, s talán egy hét múlva fölkerül a Parlament homlokzatára, hogy a többi faragott kővel harmóniába olvadva hirdesse az építőipar névtelenjeinek munkáját.

Ülök a februári napsütésben a Parlament kőlépcsőjén. Hallgatom, hogy csattog a kalapács, s nézem, miként domborodnak ki a kődízsek, s közben arra gondolok: évezredekkel ezelőtt így faragták kőbe az egyiptomi templomok örök-szép díszeit, így születtek a görög kultúra csodálatos műemlékei anélkül, hogy a letűnt történelmi korszakok kőfaragói közül akár csak egynek is megörökítették volna a nevét.

— A mai élet krónikásának pótolni kellene ezt a régi-régi mulasztást — gondolom magamban és leballagok a lépcsőn, hogy megkérdezzem a Duna-parti kőfaragó nevét, s leírjam hol született, mióta dolgozik a szakmájában? A riportalany bizonytalanul néz a kérdezőre és anélkül, hogy a véső és a kalapács egy pillanatra is megállna a kezében, visszakérdez.

— Mire jó ez a kíváncsiság? Nem szeretek én magamról beszélni. De ha mindenáron fel akarja írni a nevemet, keresse meg a brigádvezetőnket, az bizonyára nem tagadja meg a fölvilágosítást.

A brigádvezetőt nem találtam. Valahol az állványzaton irányította a sérült kőcirádák kicserélését, így hát én is csak a névtelen kőfaragóról írhatok. Egyről azok közül, akik keveset beszélnek, de sokat dolgoznak azért, hogy még szebb legyen szép fővárosunk.

Dancs József

Budapestre vonatkozó újságckkek		Osztályozás	
Szerző:	Dancs József	Tárgy	679.8
Cím:	A kőfaragó	Hely	
Forrás:	1971. II. 14.	Idő	"1971"
(Hely)	1971. II. 14.	Személy	
(Idő)	1971. II. 14.	Helyszám	
(Köt. v. füz.)			
(Oldal)			
Szabad Föld			